

„Pokud chcete změnit sami sebe a zaútočit na Systém, nasadte si naší plynovou masku a bojujete, bojujte a bojujete, protože... Žít znamená bojovat!“ Původní rozhovor s Matteo Caponettim pro Délský potápěč připravil a otázky kladl Patrik Vondrák.

Matteo Caponetti je třicetiletý aktivista z Říma, který se narodil ve Finsku, ale od malička žije v Itálii. Je čelným představitelem nacionalistické organizace Associazione Culturale Zenit a členem identitární humanitární organizace Solidarità Identites. Je také jedním z koordinátorů mezinárodních projektů Evropské fronty solidarity pro Sýrii a Evropské fronty solidarity pro Kosovo.

Můžeš nám krátce představit vaší organizaci Associazione Culturale Zenit?

Zenit je kulturní sdružení a aktivistická komunita současně. Jsme skupinou přátel. Jsme jako rodina, kterou spojuje náš společný boj a vstupem do našeho sdružení jsme se za krátký čas stali „bratry pro život“, kteří sdílejí stejný pohled na svět i na život. No a samozřejmě také na politiku. Když musíme obětovat čas našemu aktivismu, děláme to vždy s úsměvem. Zenit je ta nejdůležitější věc v našem životě. Zenit je cesta životem. Neexistuje nic, co by mohlo změnit podstatu našich názorů. Zenit je ztvárnění odkazu toho, čemu se v minulosti říkalo fašismus, v přítomnosti je to stále fašismus a do budoucna to bude samozřejmě také fašismus. To ale neznamená, že bychom byli nějakou skupinou politických nostalgiků. Nemáme rádi ty, kteří pokaždé hledají řešení tím způsobem, že se ohlížejí se do minulosti a pak brečí, protože lpění na minulosti je dnes scestné. My chceme přijímat výzvy dneška, abychom si zítra vybojovali vítězství. Zenit není žádná sekta nebo uzavřená skupina. Naše dveře jsou vždy otevřené komukoli, kdo rozpozná v naší práci naději pro vytváření lepší budoucnosti, naději pro změnu světa.

Associazione Culturale Zenit oficiálně působí od r. 2005, můžete nám popsat její historii a vyhlídky do budoucna?

Oficiálně funguje kulturní asociace Zenit od roku 2005 ale jako aktivistická skupina působí již od roku 2003, protože už tenkrát jsme působili v rámci jiné nezávislé politické skupiny, která roku 2005 ukončila svou činnost. První tři roky jsme působili v problémové čtvrti Říma, která se jmenuje Primavalle. V roce 1973 se tato čtvrt' nechvalně proslavila tak zvaným **Masakrem v Primavalle**. Dva bratři, Stefano, kterému bylo dvacet dva let a Mattei, kterému bylo osm, byli zavražděni komunisty přímo ve svém domě. Uhořeli tam zaživa před očima vlastní rodiny, která jako zázrakem unikla tomuto brutálnímu útoku.

V dnešní době ta situace samozřejmě není tak těžká jako v sedmdesátých letech, ale stále je toto místo hraniční čtvrt', která odděluje „naší“ část města, kde žijí lidé, jako jsme my, kteří mají odlišné názory od těch komunistických, politicky korektních. Po několika vnitřních problémech jsme se rozhodli opustit Primavalle a přesunout se do centra Říma, kde jsme nikdy předtím politicky nepůsobili. Změnili jsme naši strategii. Upustili jsme od klasického lokálního aktivismu a zaměřili

jsme svou pozornost na největší problémy. Započali jsme útok na kořeny globálního systému a získali skrz naše aktivity a hesla pozornost lidí z různých sociálních vrstev a různých politických názorů. Pro tento způsob aktivismu je centrum města vhodné místo, protože všichni lidé, kteří projdou okolo památek nebo stráví nějaký čas v pátek nebo v sobotu v nočním centru, vstupují do naší zóny působnosti a nemohou nevidět naše vzkazy napsané na zdech, které jsou určeny právě jim. Naše plány do budoucna jsou růst a hledat lidi, kteří mají stejné postoje. Chceme pomáhat lidem otevírat oči, protože již není čas vyčkávat na to, co Systém udělá, nýbrž přišel čas radikálně změnit osud našich zemí, pokud tedy chceme přežít jako národy a zachovat si naše tradice a naši historii. Naš program je pracovat tímto směrem a současně také pomáhat lidem, kteří bojují za obranu vlastní suverenity, identity a důstojnosti proti zločinnému projektu Nového světového řádu. To je důvod, proč jsme aktivní v různých solidárních misích různě ve světě, a proč se velice zajímáme o dění v zemích jako je Sýrie, Libanon, Palestina, Kosovo, Řecko, Barma, Irsko, Tibet a tak dále a tak dále. Dalším důležitým bodem našeho programu je hlásit se v naší zemi k našemu národu, takže jsme především nacionalistická politická skupina. Současně jsme pro vybudování silné Evropy. To není pouze náš sen. To je naše další mise.

Masakr v Primavalle se udál během tzv. olověné doby. S odstupem času, jak aktivisté vnímají toto období? Přepokládám, že je mnohem snazší být aktivistou dnes, než tomu bylo v této době.

Tohle já nedokážu úplně dobře posoudit, protože jsem se v tomto období nenarodil, ale následky těchto těžkých let *Anni di Piombo* si nese na svých bedrech i naše generace. Upřímně doufám, že si nikdo z nás nebude už muset prožít podobné období, které si prožili naši rodiče. Být aktivistou dnes je úplně jiné, protože žijeme v jiné době a potřebovali bychom vést jiný rozhovor, abychom ji mohli společně analyzovat. S jistotou ale můžeme konstatovat, že se změnil přístup k aktivismu, k tomu co znamená být aktivistou. My jsme

více revoluční, než byli naši předchůdci. Také nestojíme před takovými fyzickými hrozbami jako kdysi oni. Důvod proč tomu tak je, bychom měli hledat v našem prozření. Pochopili jsme, že naší dnešní válku si musíme vybojovat s úplně jinými zbraněmi.

Jak reaguje stát na vaší činnost? Vyvíjí nějaké represe proti pronárodním aktivistům?

Je to obtížné stejně jako v jiných zemích, ale u nás to zřejmě ovlivňuje historické pozadí, které jinde nemají. Tím myslím fašismus, který je u nás otcem všech moderních nacionalistických hnutí. Na druhou stranu v Itálii žijeme stále v občanské válce, která trvá od konce druhé světové války. To rozděluje naši zemi, ale tvůrčí síly fašismu nám dovolily přežít a opět najít touhu pomocí nových nástrojů přijmout výzvy budoucnosti.

Ve znaku vaší organizace je plynová maska. Co tím chcete vyjádřit?

Naše heslo zní „Filtrujme pravdu“ (*Filtra la Verità*) a k tomu účelu používáme plynovou masku. Bojujeme proti lžím, které média běžně vštěpují lidem, aby je přesvědčila o tzv. oficiální pravdě. My všichni jsme oblbováni nesmysly z masových médií. Ta kontrolují populaci systematicky pomocí psychologie vymývání mozků. Nejprve je důležité v boji za naše názory vybudovat protiváhu, která bude schopna odfiltrovat tyto lži. Druhé naše heslo je součástí našich životů, je to latinské rčení „Gutta cavat lapidem“. 1] Tím chceme říct, že pouze nepřetržitý boj může vést k znovuzrození našeho původního způsobu myšlení, které nás nabádá být připraven vést národ s oddaností a láskou, kterou si zaslouží. Dát do toho všechno, musí být základním principem každého z nás. Náš nepřítel není Systém někde venku, tím nepřítelem jsme totiž my sami, protože my jsme se stali Systémem. Stali jsme se arogantní, frustrovaní, zklamaní, znechucení, ješitní bez dynamiky bez síly vůle. Zenit je bojovnost, je to závazek. A pokud chcete změnit sami sebe a zaútočit na Systém, nasadte si naši plynovou masku a bojujete, bojujete a bojujete, protože... Žít znamená bojovat!

Působí pouze v Římě nebo i v jiných italských městech?

Vznikli jsme jako aktivistická komunita v Římě a působíme tady v Římě, ale jako kulturní asociace máme své lidi v různých městech jako je Padova, Perugia, Florencie, Milán, Anzio a tak dále. Před několika týdny byl založen Zenit také v Belgii, protože jsme si jistí, že s

inteligentními a obětavými lidmi, kteří tam působí, není nic nemožné. Spolupracujeme s mnoha skupinami napříč Evropou a máme také dobré vztahy s politickými hnutími tady v Itálii, takže opravdu nevíme, co to znamená nudit se. Rádi přemýšlíme a pak jednáme. Tyto dvě věci spolu úzce souvisejí. Jednat bez rozmyslu nebo naopak rozmyslet bez činů je bezpředmětné. Popravdě ani nevím, která z těch dvou variant je horší.

Kolik členů nebo aktivistů má vlastně Zenit?

Když vezmeme Itálii a Belgii dohromady, tak se to číslo pohybuje okolo čtyřiceti.

Jako nejznámější italskou pronárodní organizaci můžeme považovat Casa Pound. Jaké vztahy s nimi máte? Jaké jsou rozdíly mezi Zenit a Casa Pound?

Matteo Caponetti

Máme velice dobrý vztah s Casa Pound a to samé s dalšími politickými skupinami jako jsou **Sempre Domani** a **Foro 753**. S těmito subjekty společně spolupracujeme na novém diskursu Solidarità Identites a na dalších věcech.

Obecně se dá říci, že máme dobré vztahy se všemi hnutími a politickými skupinami na našem území, ale samozřejmě s někým máme lepší feeling a lépe se nám s ním spolupracuje. Náš způsob myšlení se po deset let naší existence nezměnil. Dodržujeme náš program a spolupracujeme s tím, kdo má stejné cíle. Existuje mnoho odlišností mezi Zenit a Casa Pound. Zenit je malá politická skupina, nejsme hnutí na národní úrovni. Casa Pound se od nás odlišuje svou silou a počtem příznivců. My ale nechceme s nikým soutěžit. Máme vlastní nápady, vlastní způsob jednání a vlastní styl. Jsme si ovšem jistí významem naší úlohy. Našimi zkušenostmi, kvalitami, dovednostmi a schopnostmi chceme pomáhat spoluutvářet náš politický rámec. Chceme se stát elitami, které stvoří novou Itálii a novou Evropu společně s těmi, kteří mají tu troufalost jít do toho s námi. Proto děkujeme bohům, že v naší zemi existuje hnutí, jako je Casa Pound. Casa Pound je příkladem radosti našeho mládí, radosti obětovat se a bojovat za něco konkrétního. V tomto ohledu si jsou Zenit a Casa Pound velice podobné.

Diskurs Solidarità Identites je dle mého názoru nejdůležitější přístup k aktivismu, který během posledních let vznikl. Paradigma myšlení a i aktivismu bylo od základů změněno, chtělo by říct společně s Nietzschem, že byly přehodnoceny

všechny hodnoty. Jak vnímáš tento nový přístup? Co pro tebe znamená Solidarité Identités?

Absolutně s tebou souhlasím. To je taky důvod, proč jsem šťastný, že mohu na těchto projektech spolupracovat s lidmi, jako jste vy. Lidé, jako jsme my, se nakonec vždycky najdou. Věřím, že v budoucnu spolu v této oblasti ještě zažijeme úžasná dobrodružství a vybudujeme velice důležité věci.

Delegace Evropské fronty solidarity pro Sýrii se koncem srpna vrátila z Damašku, kde jedna s představiteli vlády. Mohl bys v pár větách shrnout tuto misi?

Bezpochyby to byl úspěch. Poprvé za několik desetiletí se delegace, která pochází z našich politických kruhů a nejedná se o nějaké staré politiky, ale mladé aktivisty, setkala s nejvyššími představiteli země, jako je Sýrie, za účelem mezinárodní spolupráce.

Byl to jednoznačně politický úspěch, protože díky této návštěvě mají evropští dobrovolníci z Evropské fronty solidarity pro Sýrii oficiální souhlas představitelů Sýrie začít se svou misí v Sýrii. Samozřejmě se to týká i vás v České republice, kteří odvádíte v rámci tohoto našeho projektu opravdu významný kus práce.

V říjnu nás oba čeká seminář v Bělehradě, kde máme vystoupit s příspěvkem právě o našich aktivitách. Také se zúčastníme první humanitární mise do Kosova, kterou spoluorganizuje SOL.ID společně s Evropskou frontou solidarity pro Kosovo. Je obecně známo, že Srbové nemají s Itálií historicky zrovna dobrou zkušenost. Jak ty vnímáš podporu Srbů na Kosovu?

Kosovo je další důležitý projekt, na kterém společně spolupracujeme. Vztahy se Srby jsou velice důležité. Já osobně jsem již byl v Kosovu před dvěma lety a v minulých dvou letech SOL.ID organizoval mise do různých koutů této svaté srbské krajiny, která se nachází v srdci Evropy. Máš pravdu, že vztahy mezi Itálií a Srby nejsou zrovna dobré a to především kvůli

bombardování Jugoslávie a našemu promptnímu uznání Kosova. To je taky jeden z hlavních důvodů, proč se zajímáme o Kosovo o něco více než o naše další projekty. Chceme odčinit tu hroznou ostudu naší vlády a demonstrovat při tom skutečnost, že tady jsou i jiní Italové, kteří jsou připraveni přátelit se s lidmi, kteří mají ten stejný cit pro lásku ke své identitě a ke svému národu. To je duchovní rozměr našich politických a solidárních akcí.

Co patří, dle tebe, mezi největší problémy, které sužují dnešní Itálii?

To je složitá i jednoduchá otázka současně. Nemáme národní suverenitu. Těmito slovy můžeme popsat problém mého národa, ale i všech ostatních evropských národů a nejen těch evropských. Znovunabýt vlastní suverenitu je prvořadým úkolem, který musíme mít na paměti v začátcích všech našich aktivit. Vše pro vlast, to je princip, který musíme nosit v srdci.

Poznámka:

1] *Gutta cavat lapidem nōn vī sed saepe cadendō* – Kapka hloubí kámen nikoli silou, ale častým padáním. Česky: Trpělivost růže přináší. Pozn.: Verš v hexametu. Spíše: Častá krůpěj kámen proráží. (Zdroj Wikipedia)